

Zo stretnutia starších (jún-august 2017)

Práca s mladou generáciou – Deti a mladí ľudia sú dôležitou súčasťou nášho spoločenstva. Veľmi si ceníme lásku a čas, ktorú im venujú naše „besiedkarky“. Zaujať deti, ktoré vám dajú jasne najavo, kedy ich nezaujímajú, čo práve hovoríte, je oveľa ťažšie, než si pripraviť kázeň pre (zdvorilo mlčiacich) dospelých. Ale bezprostrednosť detí, ich pohľad na svet je a jednoduchá dôvera v Boha je odmenou pre každého, kto s deťmi niekedy pracoval. V tomto roku sa dve rodiny v našom spoločenstve rozrástli o nových členov, z čoho sa radujeme spolu s nimi, a zároveň si uvedomujeme, že sa mamy bábätiak nebudú môcť venovať práci s deťmi na besiedke tak, ako doteraz.

Hľadáme dva typy ľudí, ktorí by pomáhali pri besiedkach. Jednoduchšia pomoc spočíva v „strážení detí“, pri ktorej nie je potrebná nejaká špeciálna duchovná či učiteľská schopnosť. Pomocník pomáha tým, že deti, ktoré odvracajú pozornosť od diania na besiedke, upriamuje naspäť na učiteľa. Ak by ste radi pomohli takýmto spôsobom, ozvite sa besiedkarkam. Veľmi im to pomôže, pretože nemusia prerušovať vyučovanie.

Pokiaľ však cítite, že vám Pán Boh kladie na srdce deti či dorastencov, ozvite sa starším. Podporíme vás, pomôžeme vám naučiť sa pracovať s deťmi, aby ste mohli rozšíriť rady tých, čo s mladou generáciou pracujú. Modlime sa, aby nám Pán Boh daroval ľudí, ktorí budú mať pre deti a dorast srdce. Veď sám Pán Ježiš povedal: Nechajte deti prichádzať ku mne, lebo pre ne je tu Božie kráľovstvo.

Skupinky osobného rastu – Radi by sme do života v našom spoločenstve zaviedli skupinky osobného rastu, ktoré spočívajú v pravidelnom stretávaní sa dvojíc (alebo trojíc), ktoré si

pomáhajú v motivácii čítať si Božie slovo pravidelne a pri posväcovaní svojich životov (modlia sa za seba navzájom, pomáhajú si pri boji s pokušeniami).

Pokiaľ by ste mali záujem zapojiť sa do takejto formy prehlbovania svojho duchovného života, ozvite sa, prosím, starším. Prvé takéto skupinky začneme ešte v septembri. Boli by sme radi, aby sa časom takéto bližšie spoložitie rozšírilo, aby v našom spoločenstve každý „mal človeka“, ktorý mu pomáha ísť za Pánom Ježišom.

Kalendár na 4. štvrtrok 2017

Budeme radi, ak si do svojich plánov zaradíte nasledujúce udalosti v našom spoločenstve:

október

- 6.-8. Misijná konferencia
- 29. Evanjelizačná bohoslužba

november

- 24.-25. Zborová víkendovka

december

- 3. Začiatok Adventu
- 13. Vianočný koncert Fusion
- 17. Vianočný program detí
- 24. Vianoce
- 31. Silvester – spoločné stretnutie na konci roka

január

- 7. Agapé so spoločným obedom

Oliver Vyhnanek

Služba v zbere

Možno poznáte príbeh zboru, kde boli štyria slúžiaci. Volali sa Každý, Niekto, Ktokoľvek a Nikto. Jedného dňa bolo treba splniť dôležitú úlohu a Každý si bol istý, že to Niekto urobí. Mohol to urobiť Každý, ale keďže nemal čas, neurobil to ani on, ani Nikto. Niekto sa rozčúlil, pretože to bola predsa práca pre Každého. Každý si myslel, že to môže urobiť Ktokoľvek. Nikto si neuvedomil, že to Každý nevykoná. Nakoniec Každý obviňoval Niekoho, že Nikto neurobil to, čo mohol urobiť Ktokoľvek.

ŽS 1/2017

Blahoželáme

Naši oslávenci

05.09. Kvetoslava Guldanová
07.09. Jakub Ondera
10.09. Alex Bódi
10.09. Laura Bódiová
29.09. Gabriel Guldan

Naši oslávenci

01.10. Anna Lesan
01.10. Johann Schwarz
02.10. Jaroslav Svoboda
04.10. Jacob Lesan
10.10. Eduard Wenzl
16.10. Klaudia Večerová

Račianske listy

September - Október 2017

Dvojmesačník Kresťanského zboru Bratislava - Rača

Slovo na tento čas

2 Peter 3,14-18 • Preto, milovaní, toto očakávajúc, usilujte sa, aby vás Pán našiel nepoškvrnených a bez úhony v pokoji. Zhovievavosť nášho Pána pokladajte za spasenie, ako vám písal aj náš milovaný brat Pavel podľa múdrosti jemu danej. O tomto hovoril vo všetkých svojich listoch, v ktorých niektorým veciam ťažko rozumieť. A nečnení a neutvrdení ľudia ich, práve tak ako ostatné Písma, aj prekrúcajú na vlastnú skazu. Vy teda, milovaní, ktorí to vopred viete, chráňte sa, aby ste sa nedali zviešť bludom nemravníkov a nestratili ste pevnú postáť, ale vzrastajte v milosti a poznaní nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu sláva aj teraz, aj naveky! [Amen.]

Starnutie alebo rast

Je rozdiel, ak človek vo svojej viere s Bohom starne, alebo rastie.

Každé dieťa, ktoré sa narodí, je stredobodom záujmu najbližších. Pozorne sledujú jeho pohyby, dýchanie, kontrolujú to, čím ho sýti, zaujímajú sa o jeho hmotnosť. Potom príde zlom, kedy sa do pozornosti dostanú jeho duševné prejavy. Prvé slová, prvé reakcie na okolie, prvý vedomý smiech (plaču si už užili dosť). Všetky tieto sprievodné znaky rastu vyvrcholia počas nasledujúcich zhruba dvadsiatich rokov života, kedy sa z dieťaťa stane samostatný jedinec, schopný rozlišovať dobro a zlo, schopný starať sa sám o seba, ktorý inklinuje k určitej skupine svojich rovesníkov a ktorého cieľom je založenie rodiny. Jej naplnením sa zavŕši ďalšia generácia.

Obrátený človek vo vzťahu k Bohu je na tom do istej miery podobne. Bod zlomu – zrodu nastáva vo chvíli, keď uverí a odovzdá svoj život Bohu. Mal by nasledovať rast vo viere, ktorý je však vo veľkej miere závislý od vôle obráteného človeka. Treba povedať, že môže ísť o kohokoľvek. Môže mať ako najvyššie vzdelanie len základnú školu, alebo doktorát z filozofie, môže ísť o učňa alebo docenta jadrovej fyziky, absolventa strednej školy alebo môže byť profesorom teológie. Vzťah k Bohu si nenarokuje génia s vysokým IQ. Rast by však mal po narodení nasledovať.

Keď prichádza na svet dieťa, nielen rodičia ale celé okolie sa na jeho príchod pripravujú. Chystajú mu všetky malé i veľké veci, ktoré bude potrebovať, neraz kupujú veci, ktoré sa k slovu dostanú až o niekoľko rokov. Plánujú mu budúcnosť do najmenších detailov.

Niečo podobné sa deje aj v nebi. Očakáva sa znovuzrodenie jedinca, všetci sa tešia na ten Bohom predzvedený okamih. Keď k nemu príde, nastane v nebi veľká oslava.

Kto z vás je taký človek, ktorý má sto oviec a keď stratí jednu z nich nezanechá tých deväťdesiatdeväť na púšti a nejde za tou stratenou, dokiaľ ju nenájde? A keď nájde, vezme na svoje plecia a raduje sa. A keď príde domov, zvolá priateľov a susedov a povie im: Radujte sa so mnou, lebo som našiel svoju ovcu, ktorá sa bola stratila. Hovorím vám, že tak bude radosť v nebi nad jedným hriešnikom, činiacim pokánie, väčšia ako nad deväťdesiatdeväť spravodlivými, ktorí nepotrebujú pokánie. Alebo ktorá žena, ktorá má desať grošov, keby stratila jeden groš, nezačne sviecu a nezametá dom a nehladá bedlivo, dokiaľ nenájde? A keď nájde, zvolá priateľky a susedy a povie: Radujte sa so mnou, lebo som našla groš, ktorý som bola stratila. Tak, hovorím vám, býva radosť pred anjelnými Božími nad jedným hriešnikom, činiacim pokánie. (Lukáš 15,4-10)

V nasledujúcich dňoch a rokoch pozorne sledujú, ako to ich Božie dieťa rastie. Tešia sa z každého krôčiku, každej zloženej skúšky, z každého vyhraného boja i z toho ako dieťaťko vyrastá v dospeláka viery a čím ďalej sa viac podobá na svojho Pána a Kráľa.

Sú však bežné prípady, kedy dieťa ostane dieťaťom. Oстане na tej istej úrovni, ako po narodení. Mesiac, dva, tri sa nič nedeje, rodičia sa utešujú, po roku, dvoch, desiatich sa radosť mení na trápenie a hovorí sa o tragédii. Nie je tomu inak ani v nebi. Znovuzrodený ostal na tej úrovni, ako keď sa mu Pán dal poznať a daroval mu večný život. Nerastie ani vo viere a tým pádom ani v službe. Je pre život s Pánom nepoužiteľný.

Tu sa nedá vyhovárať na nedostatočné vedenie zo strany Boha skrze Ducha svätého, tu veci treba jasne pomenovať. Taký človek dar spásy prijal, ale netuží poznať svojho Darcu viac. Bojí sa, že ho ten dar bude niečo stáť. Ak by však Boh za svoj dar niečo očakával, potom by to nebol dar. Ten je darom len vtedy, keď nie je ničím podmienený zo strany obdarovaného.

Keď milovanej osobe dáme dar a ona ho dá do skrine a roky naň nepozrie, bolí nás to. Môžeme si ako ľudia povedať, že sme sa nestratili do vkusu osoby. U daru spásy je to však iné, každý by ho chcel, ale nie každému prinesie takú radosť, akú očakávajú v nebi. I preto sú v Písme verše o odmenách za život vo viere, za úspešne zložené skúšky a vytrvanie na ceste s Bohom.

Niektorí s darom spásy vo viere iba starne, iní práve vďaka nemu vo viere rastie. Ku ktorej skupine patríš?

Pavel Ondera

Kresťanský zbor v Bratislave - Rača, Pri Šajbách 1, 831 06 Bratislava
Redakcia: Peter Kozár, Lubomír Vyhnanek, Oliver Vyhnanek, Alžbeta Čížová, Pavel Ondera, Daniela Kostlánová, Zuzana Pastorková, Nicole Kadašová. Vyšlo 1. septembra, na sl. uzávierka 20. 10. 2017
Kontakt: zbor@kzraca.sk • www.kzraca.sk • príspevky č.ú. VÚB 3206759358/0200

Svedectvo

Milí súrodenci a priatelia.

Chceli by sme sa aj týmto spôsobom podeliť s Vami s našimi Božími životnými cestami, ktorými sme prešli od narodenia až po súčasnosť. Najskôr by som napísal o sebe ja a v druhej časti by som pridal do toho aj Kvetku.

Takže ja, Gabriel, som sa narodil v Bratislave. Od detstva som navštevoval s mojimi rodičmi, starými rodičmi a s dvoma súrodencami zbor Bratskej jednoty baptistov, kde som chodil ako dieťa do besiedky, neskôr do dorastu a mládeže. Tu som spoznával biblické pravdy a Pána Ježiša. Približne v 14tich rokoch som odovzdal svoj život Pánu Ježišovi. V 90tich rokoch príchodom demokracie a slobody nastal v mojom živote menší zmätok. Rôzne nové prúdy v kresťanstve ma skôr odradili od spoločenstva a to hlavne vtedy, keď som videl v zbere rozkol a nevedel som sa stotožniť ani s jednou stranou.

V tom čase som začal pracovať v Domove sociálnych služieb v Dúbravke, kde som sa spoznal s Kvetkou a Dominikou. Ja som vyštudoval strednú školu v odbore mechanik strojov a zariadení, k čomu som nemal vzťah. Začal som navštevovať aj vysokú školu strojnícku, ale po roku som prestal chodiť do školy. Keďže môj brat je mentálne a telesne postihnutý, za čo som sa v detstve hanbil, tak sa vo mne vynárala túžba pracovať s postihnutými deťmi. Po roku práce v DSS som išiel na Špeciálnu pedagogiku, ktorú som taktiež nedokončil. Neskôr som začal pracovať na Internátnej škole pre slabozraké a nevidiace deti, kde som až doteraz. Podmienkou zamestnávateľa však bolo, že si musím dokončiť vysokú školu. Ja nie som žiadny študijný typ, tak som mal aj obavy, či dokážem školu vôbec dokončiť.

Po prijatí na Špeciálnu pedagogiku som celých päť rokov štúdia absolvoval s pokojom a bez stresu až po úspešné ukončenie. Keď sa pozriem na to spätne, tak môžem s istotou povedať, že Pán Boh bol pri mne a On sám chcel, aby som tú školu urobil. Popri práci a stretávaní sa s Kvetkou, ktorej som často chodil pomáhať s Dominikou, sme sa čoraz viac a viac rozprávali o Bohu a biblických pravdách. Kvetka v tom čase navštevovala spoločenstvo Svedkov Jehovových, kde aj predtým uverila v Pána Boha, aj vo výkupnú obeť Pána Ježiša. Svedkovia ale veria, že ich organizácia je jediný záchraný koráb, na ktorom môžeš získať záchranu a ich evanjelium je iné evanjelium. Stále viac a viac sme videli, že žiadna teológia ani žiadna organizácia nemôže zachrániť, ale jedine vierou v Pána Ježiša, prijatím ho ako svojho Pána a Spasiteľa, a je to dar Boží. Veríme tomu, že nie sme našťastie spasení skrz dokonalé poznanie alebo jediné správne učenie. Kvetka sa už viac nemohla stotožniť s vyučovaním svedkov Jehovových.

Bolo to pekné obdobie, lebo som videl, ako aj ďalší ľudia z organizácie SJ začali vidieť živého Pána Ježiša.

Kuriózne bolo to, že starší zboru, ktorí mali napomínať Kvetku z nesprávneho orientovania sa, sa sami obrátili. Najskôr jeden, potom druhý. Radi spomíname na to, kedy takéto stretnutie za účelom napomínania, sa končilo chválou a oslavou Pána. Neskôr boli všetci tí, ktorí začali vnímať živého Pána Ježiša, vylúčení z organizácie alebo ju sami opustili. Vtedy vznikla u Kvetky skupinka asi ôsmich ľudí, s ktorými sme sa pravidelne stretávali. Navštevoval nás aj náš drahý brat ujo Julko Kremský.

Paralelne v tom období odišlo veľa svedkov aj v iných mestách, napr. v Žiharci, v Prahe dokonca celý zbor a taktiež v britských mestách. Okolo roku 2000 sme boli na takom stretnutí bývalých svedkov v Krkonošiach. Bolo to veľmi povzbudzujúce stretnutie. Časom sme vnímali, že je potrebné mať spoločenstvo s bratmi a sestrami. Niektorí sa aj začlenili do zborov, ale niektorí to nedokázali.

Keďže Kvetka má postihnutú dcéru, tak nebolo jednoduché navštevovať nejaký zbor a hlavne zbory hnutia viery, kde sa káže zdravie a prosperita, učí sa pozitívne prehlasovanie. Ísť s postihnutým dieťaťom do takéhoto zboru, to je problém, o tom by sme vám mohli rozprávať... V roku 2010 som sa oženil s Kvetkou. V tom čase sme už z istých dôvodov skupinky nemávali, tak sme cítili potrebu navštevovať a byť súčasťou nejakého spoločenstva. Bolo to také komplikované obdobie, ale po určitom čase hľadania, sklamaní a modlitieb, Kvetka našla zbor v Rači. Keď bola malá, navštevovala svoju rodinu v Malackách, kde jej dedko bol starším v Kresťanských zboroch. Má na to obdobie pekné spomienky, keď ju brávali do zhromaždenia.

Spočiatku sme do zboru v Rači chodili na biblické hodiny, ale neskôr sme sa prirodzene včlenili do zboru, kde už chodíme asi 4 roky. V poslednej dobe sa skomplikoval zdravotný stav Dominiky, učíme sa s tým žiť, sme vďační za každý jeden deň, za podporu a silu od Pána a taktiež sme vďační za Vás, ktorí nás máte na srdci, za Vaše modlitby, a že ste nás tak prijali medzi seba.

Nech je vyvýšené a oslavované meno nášho Pána Ježiša v našich životoch, a vo všetkých kresťanských spoločenstvách a zboroch.

Gabriel Guldan

Cykluslet a turistická vychádzka

Prázdninový mesiac júl nebol len mesiacom oddychu, ale aj športu. Milovníci cyklistiky sa stretli tretiu sobotu, aby zdolali novovybudovanú 20 km dlhú cyklotrasu JURAVA. Najmenší účastník Jonáš Vyhnánek mal 5 mesiacov, najmladší cyklista Dávidko Kostlán sa len v tom týždni naučil bicyklovať.

Napriek tomu, že niektoré úseky boli náročnejšie a trochu aj pršalo, deti boli veľmi disciplinované a hrdinsky celú trasu dokončili. Odmenou za vytrvalosť bola príjemná opekačka na záhrade u Pastorkovcov. Veríme, že si takúto pohodovú akciu niekedy zopakujeme.

O dva týždne neskôr sa zasa partia turistov vybrala do malokarpatských lesov. Zloženie bolo odlišné, najmladším turistom

bol Miško Kozár a vekový priemer bol o poznanie vyšší. Ferko Kocmunda na kolobežke sprevádzal peších kus cesty po asfaltke, ostatní pod vedením Jarka Vidu absolvovali okruh z Rače cez Biely kríž (Kocmundova horáraň) a Dolný Červený kríž, pokochali sa výhľadom z Malej Bane a postáli pri pamätníku Floriána Brichtu (*Tady na tomto mieste vůz ho prejel a porád zemrel 31. mája 1871*) a vrátili sa späť do Rače.

Obidva výlety boli prvými svojho druhu, ale veríme, že nie poslednými. Spoločne strávený čas v prírode je skvelou príležitosťou na rozhovory, obdivovanie krás Božieho stvorenia i zdravý pohyb na čerstvom vzduchu.

Zuzka a Ferko Pastorkovci, Peter Kozár

Správy z Karibiku – Haiti (29.8.)

Drahí bratia a sestry,

Ďakujem za vašu modlitebnú podporu. Dnes (29.8.2017) sa plavíme z Haiti do Dominikánskej republiky.

Náš pobyt v Haiti bol veľmi netradičný. Prvýkrát, čo som na palube, sme mali v Haiti kvôli bezpečnosti zakázané vychádzky. Loď sa celá zatvorila o 17. hodine. Kníhkupectvo malo iba jednu rannú zmenu (9-17h). Za celé tri týždne sme sa von z lode dostali len na naše C-days. Pre mňa to znamenalo trikrát.

Nikdy v živote som ešte nevidela takú chudobu ako tu. V roku 2011 mali na Haiti zemetrasenie, a odvtedy sa krajina vôbec nespamätala. Ľudia nemajú normálne domy, len prístrešky z plechu, alebo zhotovené z palíc a kúsok latky nad nimi ako ochrana pred dažďom či slnkom. A takto je to po celom ostrove (býva tu 12 miliónov ľudí). Počas nasej návštevy sme videli len jednu oblasť „middle class“ s domami z tehál či kamienka, ktoré však tiež neboli dostavané. Haiti je však krásna krajina, čo sa týka prírody. Majú veľmi pekné zelené kopce, hory, pobrežie, palmové lány... avšak pôda je veľmi tvrdá, takže sa nič nedopestuje, len citrusové plody a kukurica.

Práve v čase, keď my sme tam boli, bolo 100. výročie zasvätenia krajiny satanovi a kultu woodoo. Tento kult je tu veľmi rozšírený, dokonca aj medzi kresťanmi. Miestni ľudia sú veľmi poverčiví. Myslím si, že aj preto túto krajinu postihuje nešťastie za nešťastím, zemetrasenia, záplavy, chudoba a veľká korupcia na vládnych postoch (cela zahraničná pomoc sa stráca v korupcii), pretože krajina sa dobrovoľne vydala satanovi. A jeho úmysly sú jasné – zničiť a poškodiť.

Keďže loď bola otvorená každý deň, mohli sme sa stretávať s miestnymi ľuďmi aspoň v kníhkupectve, čo bola veľmi dobrá príležitosť. Hlavne kontakty s našimi dobrovoľníkmi z Haiti boli cenné. Mohli sme sa dozvedieť viac o krajine, ale aj o stave kresťanov v nej. Mohli sme ich povzbudiť v misii pre ich vlastný národ, ktorý tak veľmi potrebuje potešenie a nádej do budúcnosti (hlavne večnej). Ľudia sú tu veľmi otvorení, v kníhkupectve veľakrát sami prišli za nami s tým, že čo majú urobiť, aby boli spasení. Celkovo bolo odovzdaných niečo cez 650 kartičiek, kde ľudia prijali Pána do svojho života (ostáva sa nám modliť za nich, aby to bolo skutočne rozhodnutie pre večnosť.)

Raz som mala možnosť navštíviť nemocnicu a sirotinec. V nemocnici to bolo veľmi pozhnané, lebo v troch izbách sme mohli niesť plné evanjelium a modliť sa s pacientmi. To bolo veľmi dobré. Dúfam, že niektorí skutočne prežili stretnutie s Pánom. Inak nemocnica vyzerala veľmi zle, nemajú ani sestričky a lieky sú podávané len tým, ktorí majú peniaze na ich zaplatenie – čiže skoro nikomu. Niektorí ľudia ležali vo vlastných zvratkoch na zemi nahí a nikto sa o nich nestaral... naozaj veľmi smutné. A tiež tam nebola kanalizácia.

Sirotinec patril dvom kórejským sestrám, ktoré našli všetkých 40 chlapcov na ulici. S podporou svojich miestnych zborov založili akýsi detský domov, kde môžu chlapci spať, učiť sa základom (veľká časť populácie Haiti nevie písať ani čítať) a dostávajú stravu dvakrát za deň. Je to kresťanský domov, čiže každé ráno majú slovo a kázeň. Chlapci sa veľmi potešili nasej návšteve, mohli sme im tiež niesť evanjelium, povedať niečo o sebe a potom sme mali niekoľko hier. Bol to veľmi pozhnaný čas.

Na lodi sme robili tiež „eyeglass ministry“, čiže sme testovali oči veľmi jednoduchým spôsobom a rozdávali okuliare najchudobnejším a starším ľuďom. Celkovo našu loď v Haiti navštívilo 43 000 ľudí, čo je veľmi dobrý počet na to, aká je to chudobná krajina. Predalo sa vyše 1 200 Biblií. A bolo rozdáných asi rovnaký počet (sú z nášho „Bible fund“ a rozdávali sa tým najchudobnejším, ktorí si nemôžu dovoliť za ne zaplatiť. Ja som bola prekvapená, akí sú tí ľudia skutočne chudobní. V Haiti sme mali najnižšie ceny kníh doteraz a predsa 0,60 EUR pre nich znamenali toľko veľa, že si nemohli dovoliť kúpiť ani nálepku.

Každý večer sme mali na lodi modlitby na najvyššej palube za Haiti a celý národ. A keď sme potom videli, ako sa naše modlitby naplňujú v svedectvách ľudí, ktorí prišli na loď, veľmi sme sa tešili. Haiti potrebuje modlitby. Aj vaše :-). Ľudia tu žijú v neskuutočnej chudobe, aká sa len ťažko predstaví. Je tu veľmi veľa sirôt, ktoré žijú na ulici. Nie sú tu obchody, všetko sa predáva len tak na zemi. Také množstvo odpadkov, aké je tu, som nevidela ani v Indii. A pritom je to taká krásna krajina. Prosim, modlite sa za miestnych kresťanov, nech stoja v nádeji, že Boh je dostatočne silný na to, aby vedel zmeniť aj v tejto krajine niečo. A za vládu, aby namiesto korupcie smerovala finančné prostriedky tam, kam patria. Hlavný predstaviteľ štátu je satanista...

Zajtra by sme mali priplávať do Santo Domingo (Dominikánska republika). Keďže väčšina populácie hovorí po španielsky, my sa modlíme za prekladateľov a za dostatočné množstvo španielskych Biblií, ktoré mali prísť v kontajneri ešte predvčerom, ale kontajner z USA nedorazil. Prosim modlite sa aj za to.

Nech Pán použije aj túto loď (aj keď nie všetko je tu dokonalé) na šírenie Jeho dobrej správy a Slova k ľuďom, ktorí Ho nepoznajú, alebo Ho hľadajú. Ďakujem!

Nora Gyureová

Podpora pre Noru

Ak vám Pán položí na srdce podporiť Noru na jej misijnom pobyte, môžete poslať svoj dar na jej bankový účet:

SK10 1100 0000 0026 1200 8176

Nora si zaplatila zo svojich úspor jednoročný pobyt (mesačne 800 eur), ale nepočítala s tým, že bude mať aj dodatočné výdavky prakticky v každom prístave, kde loď zastaví a ich tímy tam slúžia. Iste bude vďačná za každé euro.

Za starších zboru Lubomír Vyhnánek